

Lo dragon de Loo

Dins lo temps, lo mond de Gressoney vivián d'apasturar lo bestial.

Un jorn, una còla de pastres decidiguèron de partir en cerca de pascatges novèls e d'explorar lo Valon de Loo.

Dins lo Valon de Loo, la forèst èra tant espessa que los explorators podían pas avançar.

Comencèron de desboscalhar per daissar la plaça als pasturals.

Los òmes trabalhavan sens relambi a la pigassa e a la rèssa. Tot per un còp, ausiguèron un afrós rugiment.

Aquels cridals èran tant inumans que sanglacèron los boscatièrs.

D'unes cridèron :

- Es monstruós !
- Tornem al vilatge ! gemeguèron d'autres.

Los mai coratjoses decidiguèron d'anar veire d'ont podiá venir lo bruch. S'enfonzèron dins la forèst, plan plan, dapasset, e tot d'un còp vegèron lo dragon. Un dragon gigantàs, vèrd, qu'escupissiá de fuòc.

Los pastres de Gressoney fugiguèron, espaurugats, e tornats al vilatge ne contèron tant e tant que de longtemps degun gausèt pas montar al Valon de Loo.

Mas los tropèls avián besonh de pascatges novèls.
- Ofrirem totas las tèrras de Loo a lo que tuarà lo dragon ! diguèron los estajants de Gressoney.

La proposicion èra tant interessanta, que malgrat lo dangièr, i aguèt de valents per téner l'escosmesa.
De badas, ailàs.

Sèt òmes dels masatges de Champsil e Loomatto decidiguèron de s'i riscar.

- Cossí faire per véncer lo dragon ? diguèt un jove de Loomatto.
- Cal aprofiechar de sa fam insadolabla, apondèt un autre.
- Cal jónher las nòstras fòrças, diguèron los estajants de Champsil.
- Engraissarem un buòu cadun son torn ! decidiguèt lo mai vièlh de totes.

Al cap de sèt ans, lo buòu èra vengut enòrme. Los sèt òmes de Gressoney l'i arnesquèron las banas amb de fèrre per las faire venir copantas e menèron l'animal dins lo Valon per l'ofrir al dragon que lo devorèt sul pic.

Aquesta nuèch, dins los vilatges del ròdol, degun posquèt pas dormir en causa de las bramadissas òrras que venián de la forèst de Loo.

Èran los cridals del dragon esventrat per las banas talhantas del buòu que veniá de manjar, coma los sèt òmes l'avián previst.

A primalba, lo mond anèron dins lo Valon per veire çò que s'èra passat. Trapèron lo mostre mòrt, ajaçat al mièg d'una sompa de sang.
D'aquel jorn, degun crentèt pas mai de montar cap a Loo per anar dins los pascatges dels sèt estajants que per rusa avián tuat lo dragon.